

BOSNA I HERCEGOVINA

URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ

Broj: JN2-01-07-1-470-6/24

Sarajevo, 21.03.2024. godine

Ured za razmatranje žalbi, rješavajući po žalbi žalitelja GEOPUT d.o.o. Beograd, zastupan po punomoćniku Nedeljko Krajišnik, advokat iz Banja Luke, izjavljene na Tendersku dokumentaciju, ugovornog organa: JP Autoputevi RS d.o.o. Banja Luka u postupku javne nabavke – Nabavka usluga izrade elaborata spajanja parcela i uplane objekta autoputa Banja Luka – Doboj na osnovu čl. 111. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH” broj: 39/14, 59/22), i člana 193.st 1. i 2., i čl. 230. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH” br:29/02, 12/04, 93/09 i 41/13) na sjednici vijeća Ureda za razmatranje žalbi, održanoj dana 21.03.2024. godine donio je:

RJEŠENJE

- 1. Usvaja se** žalba žalitelja GEOPUT d.o.o. Beograd, zastupan po punomoćniku Nedeljko Krajišnik, advokat iz Banja Luke, izjavljene na Tendersku dokumentaciju, ugovornog organa: JP Autoputevi RS d.o.o. Banja Luka u postupku javne nabavke – Nabavka usluga izrade elaborata spajanja parcela i uplane objekta autoputa Banja Luka – Doboj, kao osnovana.
- 2. Poništava se** Tenderska dokumentaciju, ugovornog organa: JP Autoputevi RS d.o.o. Banja Luka u postupku javne nabavke – Nabavka usluga izrade elaborata spajanja parcela i uplane objekta autoputa Banja Luka – Doboj i postupak u cjelosti.
- 3. Povrat** uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM žalitelja GEOPUT d.o.o. Beograd izvršit će se na osnovu posebnog Rješenja ovog organa.
- 4. Usvaja se** zahtjev žalitelja GEOPUT d.o.o. Beograd, zastupan po punomoćniku Nedeljko Krajišnik, advokat iz Banja Luke za naknadu troškova žalbenog postupka izjavljenog u žalbi u iznosu od **562,50 KM**.
- 5. Obavezuje se** ugovorni organ JP Autoputevi RS d.o.o. Banja Luka da žalitelju GEOPUT d.o.o. Beograd nadoknadi troškove žalbenog postupka u roku od 15 dana od dana izvršnosti ovog Rješenja.

OBRAZLOŽENJE

JP Autoputevi RS d.o.o. Banja Luka (u daljem tekstu ugovorni organ) je pokrenuo postupak javne nabavke usluga – Nabavka usluga izrade elaborata spajanja parcela i uplane objekta autoputa Banja Luka – Doboj, objavom obavještenja broj: 1345-1-2-114/23 dana 25.12.2023.godine, na portalu javnih nabavki. Potencijalni ponuđača GEOPUT d.o.o. Beograd je preuzeo tendersku dokumentaciju dana 02.02.2024.godine. Nezadovoljan sadržajem tenderske dokumentacije, ponuđač GEOPUT d.o.o. Beograd, zastupan po punomoćniku Nedeljko Krajišnik, advokat iz Banja Luke (u daljem tekstu žalitelj) je izjavio žalbu broj: 02-JN/24 od 08.02.2024.godine.

Ugovorni organ je postupajući u skladu sa odredbama člana 100. stav (5) Zakona o javnim nabavkama, prosljedio navedenu žalbu Uredu za razmatranje žalbi zajedno sa Izjašnjenjem u kojem se izjašnjava o žalbenim navodima i kompletnom dokumentacijom.

Žalitelj u žalbi navodi sljedeće:

Žalilac izjavljuje žalbu u odnosu na tačke 4.4.2. alineja v) TD, i to dokaze koji se traže za dokazivanje tehničke i profesionalne sposobnosti, a koji se odnose na tražene dokaze iz TD o vlasništvu GSSN prijemnika i totalnih stanice, te softvera.

1. Naime, u tački 4.4.2. alineja v) TD propisano je da se vlasništvo nad instrumentima (GNSS prijemnicima i totalnim stanicama), kao i za softvere, dokazuje isključivo ovjerenim kopijama računa i važećeg uvjerenja o etaloniranju

Ovako postavljen uslov je isuviše ograničavajući, ako se uzme u obzir činjenica da se oprema može kupiti na osnovu Ugovora o kupoprodaji opreme, pri čemu se ne izdaje formalan račun ili faktura (čest slučaj ako se oprema kupuje od fizičkih lica i slično).

Takođe, eksplicitno se traži da kopija računa bude ovjerena. Veliki broj proizvođača geodetske opreme nema predstavništvo niti dobavljača na teritoriji BiH ili zemljama okruženja (npr. Srbija), stoga se često kupovina opreme mora realizovati u inostranstvu. Mnoge zemlje su u posljednjih nekoliko godina prešle na sistem elektronskog fakturisanja i ne izdaju formalne fakture sa pečatom, već elektronske fakture (što je zakonska obaveza u tim zemljama). Elektronske fakture su elektronski dokument i ne mogu se ovjeriti kod notara. Žalilac je pokušao ovjeriti elektronsku fakturu, ali to nijedan notar nije prihvatio. Mišljenje žalioca je da bi se TD trebalo izmijeniti u navedenom dijelu, tako da, pored ovjerene kopije računa ponuđačima budu ostavljene mogućnosti dokazivanja vlasništva nad opremom i softverom na drugi način a koje su u skladu sa zakonskom regulativom.

2. Pored navedenog, u tački 4.4.2. alineja v) TD se eksplicitno traži da se za softvere dostavi ovjerena kopija licence izdate od strane autora softvera.

Mnogi proizvođači softvera posljednjih godina ne izdaju formalne licence u vidu papirnog dokumenta, nego je sve češći slučaj kod najpoznatijih svjetskih proizvođača softvera (npr. poput „Aurodesk-a i sličnih) uopšte nemaju bilo kakvu formu licence, nego samo dostavljaju „ključeve“ – brojčane ili slične nizove, šifre, ili elektronske potvrde, koje predstavljaju licencu, dok neki proizvođači imaju samo licence u digitalnom obliku. Sve ove digitalne i slične potvrde ključevi ili šifre se ne mogu ovjeriti niti kod notara niti kod nadležnog organa za poslove opšte uprave. Navedene okolnosti su opštepoznata činjenica svim ponuđačima koji se bave ovim poslom i pribavljaju nevedene licence, pa bi to trebao da ima u vidu i ugovorni organ. Žalilac smatra da je ovako formulisan uslov za dokazivanje vlasništva nad softverom ograničavajući za mnoge ponuđače, jer isključuje značajan broj softverskih rješenja koja postoje na tržištu i koje posjeduju ponuđači, ne mogu se koristiti prilikom obavljanja usluga traženih u ovom postupku javne nabavke. Zbog navedenog smatramo da je neophodno je da se TD izmjeni u navedenom dijelu tako da se pored ovjerena kopija licence, ponuđačima budu ostavljene mogućnost dokazivanja posjedovanje traženog softvera i na druge načine, npr. poput potvrde o posjedovanju softvera.

Postupajući na navedeni način i propisujući uslove u tački 4.4.2. alineja v) TD na gore opisan način ugovorni organ je ponuđače stavio u neravnopravan položaj jer je diskriminisao ponuđače koji ne mogu ispuniti traženi uslov iz TD zbog različitih zakonskih rješenja u državama u kojima posluju ponuđači čije je sjedište van BiH. Na ovaj način ugovorni organ je povrijedio osnovni princip javne nabave iz člana 3. stav 1. ZJN koji propisuje da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ugovorni organ ponaša jednako i nediskriminirajuće.

Imajući u vidu izneseno, žalilac predlaže ugovornom organu da u skladu sa odredbom člana 100. stav 3. ZJN usvoji ovu žalbu, te izmijeni TD u dijelu tačke 4.4.2. alineja v), tako da ponuđačima ostavi mogućnost, pored traženih dokaza u vidu ovjerene kopije računa, ostavi alternativnu mogućnost dokazivanja vlasništva nad traženom opremom i softverom, te da omogući ponuđačima da posjedovanje licence za softver, pored ovjerene kopije licence, omogući i na drugi način, kao što je potvrda o posjedovanju licence ili softvera. U

tom slučaju, žalilac zahtjeva od ugovornog organa da, na osnovu člana 108. Zakona o upravnom postupku, odluči o troškovima ovog žalbenog postupka, na način da nadoknadi podnosiocu žalbe ukupne troškove postupka u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS, a koji iznose 562,50 KM.

U svom izjašnjenju ugovorni organ tvrdi sljedeće:

Ovi žalbeni navodi podnosioca žalbe su apsolutno pravno neosnovani, i predstavljaju paušalno iznošenje pravno neutemeljenih činjenica.

Članom 102. stav (1) Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj:39/14 i 59/22) je propisano da su stranke u postupku dužne da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te da predlože dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, dok je u istom članu u stavu (3) propisano da je u postupku pravne zaštite žalilac dužan da dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povrede postupka ili povrede primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna. S obzirom da žalilac uz žalbene navode nije dostavio nikakve dokaze kojima bi dokazao ili barem učinio vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povrede postupka ili povrede primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, navedeni žalbeni navodi predstavljaju samo paušalno navođenje činjenica, što dovodi do toga da je žalba neosnovana.

Ipak, opreza radi ugovorni organ daje izjašnjenje na žalbene navode, i to sljedećim redosljedom:

Navod žalioca da je uslov iz take 4.4.2. alineja v) TD isuviše ograničavajući, ako se uzme u obzir činjenica da se oprema može kupiti na osnovu Ugovora o kupoprodaji opreme, pri čemu se ne izdaje formalni račun ili faktura (čest slučaj ako se oprema kupuje od fizičkih lica i slično), je apsolutno neosnovan. Naime, članom 4. stav (1) Zakona o fiskalizaciji Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 15/22) je propisano da je obveznik fiskalizacije lice koje je registrovano za obavljanje prometa robe i usluga, dok je stavom (3) propisano da je obveznik fiskalizacije dužan da u momentu prometa kupcu ili primaocu računa izda fiskalni račun. Dakle, svako privredno društvo koje nabavlja opremu čije posjedovanje se zahtjeva tenderskom dokumentacijom je u momentu kupovine od strane ovlaštenog distributera moralo da dobije račun, u protivnom je učinjen prekršaj. S druge strane, i u slučaju eventualne nabavke opreme od strane fizičkog lica, isto fizičko lice mora da posjeduje račun koji mu je izdao ovlašteni distributer prilikom kupovine, u protivnom ne može da dokaže da je opremu nabavio na zakonit način. Pozivanje žalioca na ugovor o kupoprodaji opreme je takođe neosnovano, s obzirom da se ugovorom o kupoprodaji samo regulišu prava, obaveze i odgovornost kupca i prodavca, međutim poslednji akt pri kupovini je ipak izdavanje računa. Samo postojanje ugovora o kupoprodaji nije dokaz da je isti i realizovan. Što se tiče navoda da proizvođači geodetske opreme često moraju opremu kupovati u inostranstvu, ugovorni organ ističe da su prodavci i u inostranstvu dužni da izdaju račun. Ukoliko ponuđači nemaju mogućnosti da ovjere račun o kupovini opreme u inostranstvu, u sastavu svoje ponude mogu kopiji računa priložiti dokaz da su tražili, ali da nisu uspjeli iz objektivnih razloga da obezbijede dokaz tražen tenderskom dokumentacijom. Isto važi i za navod žalbe da je nemoguće ovjeriti elektronske fakture, tj. ponuđači u tom slučaju moraju fakturi priložiti dokaz da su tražili, ali da nisu uspjeli iz objektivnih razloga da obezbijede dokaz tražen tenderskom dokumentacijom. Navod žalioca vezan za softver je takođe neosnovan. Naime, ukoliko ponuđači nemaju licencu u obliku papirnog dokumenta, mogu da zahtijevaju od ovlaštenog distributera da im izda potvrdu da su kupili licencu. Takva potvrda bi bila prihvatljiva za ugovorni organ, a ova činjenica je dobro poznata ponuđačima. Članom 57. stav 1 Zakona o javnim nabavkama je propisano da je u postupku javne nabavke kandidat/ponuđač dužan da se pridržava zahtjeva i uslova iz TD. Prema tome, iz svega navedenog jasno proizilazi da navedeni žalbeni navodi nisu pravno osnovani te nisu zasnovani na pravno-relevantnim dokazima i činjenicama odnosno da je ugovorni organ objavljujući TD u predmetnom postupku javne nabavke postupio u svemu na način i pod uslovima propisanim Zakonom o javnim nabavkama i drugim materijalnim zakonskim i podzakonskim propisima. Imajući u vidu da žalilac nije dostavio dokaze kojima bi dokazao ili barem učinio vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe povreda postupka ili povrede primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi a

da su žalbeni navodi u svakom slučaju neosnovani, ugovorni organ predlaže da se žalba odbije kao neosnovana.

Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje, ovaj organ je pristupio provjeri formalnih pretpostavki za ulaganje žalbe, koje moraju biti ispunjene na strani žalitelja, kako bi se uopće pristupilo njenom rješavanju, a odnose se na uslovljene pretpostavke u skladu sa članom 227. Zakona o upravnom postupku, čl.109 i čl.111 Zakona o javnim nabavkama BiH i utvrdio da su ispunjeni uslovi za postupanje po istoj na način kako definišu odredbe pozvanih članova.

Nakon što su prednje pretpostavke preispitane, ovaj organ je uvidom u dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak, odlučio kao u dispozitivu odluke.

Polazeći od žalbenog navoda žalitelja „...u tački 4.4.2. alineja v) TD propisano je da se vlasništvo nad instrumentima (GNSS prijemnicima i totalnim stanicama), kao i za softvere, dokazuje isključivo ovjerenim kopijama računa i važećeg uvjerenja o etaloniranju. Ovako postavljen uslov je isuviše ograničavajući, ako se uzme u obzir činjenica da se oprema može kupiti na osnovu Ugovora o kupoprodaji opreme, pri čemu se ne izdaje formalan račun ili faktura (čest slučaj ako se oprema kupuje od fizičkih lica i slično).... Mnoge zemlje su u posljednjih nekoliko godina prešle na sistem elektronskog fakturisanja i ne izdaju formalne fakture sa pečatom, već elektronske fakture (što je zakonska obaveza u tim zemljama). Elektronske fakture su elektronski dokument i ne mogu se ovjeriti kod notara. Žalilac je pokušao ovjeriti elektronsku fakturu, ali to nijedan notar nije prihvatio...“, ovaj organ je izvršio uvid u sljedeće:

U svom izjašnjenju u vezi sa navedenim ugovorni organ tvrdi sljedeće: „Navod žalioca da je uslov iz tačke 4.4.2, alineja v) TD isuviše ograničavajući, ako se uzme u obzir činjenica da se oprema može kupiti na osnovu Ugovora o kupoprodaji opreme, pri čemu se ne izdaje formalni račun ili faktura (čest slučaj ako se oprema kupuje od fizičkih lica i slično), je apsolutno neosnovan. Naime, članom 4. stav (1) Zakona o fiskalizaciji Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 15/22) je propisano da je obveznik fiskalizacije lice koje je registrovano za obavljanje prometa robe i usluga, dok je stavom (3) propisano da je obveznik fiskalizacije dužan da u momentu prometa kupcu ili primaocu računa izda fiskalni račun. Dakle, svako privredno društvo koje nabavlja opremu čije posjedovanje se zahtijeva tenderskom dokumentacijom je u momentu kupovine od strane ovlaštenog distributera moralo da dobije račun, u protivnom je učinjen prekršaj. S druge strane, i u slučaju eventualne nabavke opreme od strane fizičkog lica, isto fizičko lice mora da posjeduje račun koji mu je izdao ovlašteni distributer prilikom kupovine, u protivnom ne može da dokaže da je opremu nabavio na zakonit način. Pozivanje žalioca na ugovor o kupoprodaji opreme je takođe neosnovano, s obzirom da se ugovorom o kupoprodaji samo regulišu prava, obaveze i odgovornost kupca i prodavca, međutim poslednji akt pri kupovini je ipak izdavanje računa. Samo postojanje ugovora o kupoprodaji nije dokaz da je isti i realizovan. Što se tiče navoda da proizvođači geodetske opreme često moraju opremu kupovati u inostranstvu, ugovorni organ ističe da su prodavci i u inostranstvu dužni da izdaju račun. Ukoliko ponuđači nemaju mogućnosti da ovjere račun o kupovini opreme u inostranstvu, u sastavu svoje ponude mogu kopiji računa priložiti dokaz da su tražili, ali da nisu uspjeli iz objektivnih razloga da obezbijede dokaz tražen tenderskom dokumentacijom. Isto važi i za navod žalbe da je nemoguće ovjeriti elektronske fakture, tj. ponuđači u tom slučaju moraju fakturi priložiti dokaz da su tražili, ali da nisu uspjeli iz objektivnih razloga da obezbijede dokaz tražen tenderskom dokumentacijom.“

Tenderskom dokumentacijom je propisano:

4.4.2. v) Navodi (izjava) o tehničkoj opremljenosti i osposobljenosti i mjerama kojima raspolaže pružalac usluga za izvršenje konkretnih usluga i obezbjeđenja kvaliteta. Izjava se daje na obrazcu koji kao Aneks broj 12 priložen u Tenderskoj dokumentaciji. U prilogu iste Izjave ponuđač je dužan da dostavi:

Dokazi za GNSS prijemnike i totalne stanice:

- Ukoliko je ponuđač vlasnik opreme prilažu se ovjerene kopije računa i važećeg uvjerenja o etaloniranju izdata od strane ovlaštene laboratorije;
- Ukoliko ponuđač iznajmljuje opremu prilaže se original ugovora o iznajmljivanju, kao i račun i uvjerenje o etaloniranju izdata od strane ovlaštene laboratorije koji glase na vlasnika opreme odnosno kompanije koja iznajmljuje opremu ponuđaču.

Iz naprijed navedenog ovaj organ je utvrdio da je tenderskom dokumentacijom propisano da su ponuđači dužni uz Izjavu o tehničkoj opremljenosti kojom raspolažu za izvršenje usluge, ukoliko su vlasnici opreme obavezni dostaviti i ovjerene kopije računa.

U predmetnoj žalbi, žalitelj ističe da postavljanje ovakvog zahtjeva može biti ograničavajuće, jer je pojedinim ponuđačima nemoguće dostaviti ovjerene kopije računa, s obzirom na to da mnoge zemlje prelaze na elektronsko fakturisanje, te da elektronske fakture nije moguće ovjeriti kod notara. Nadalje, tvrdi da je ponekad moguće nabaviti ovu vrstu opreme i od fizičkih lica koja ne izdaju fakture.

Ugovorni organ u svom izjašnjenju tvrdi da svako privredno društvo koje nabavlja opremu je moralo da od ovlaštenog distributera dobije račun, kao i da fizičko lice mora da posjeduje račun koje mu je izdato od ovlaštenog distributera. Nadalje ugovorni organ u izjašnjenju navodi da ponuđači koji „nemaju mogućnosti da ovjere račun o kupovini opreme u inostranstvu, u sastavu svoje ponude mogu uz kopiju računa priložiti dokaz da su tražili, ali da nisu uspjeli iz objektivnih razloga da obezbjede dokaz tražen tenderskom dokumentacijom“.

Razmatrajući prethodno navedeno, ovaj organ je zaključio da ugovorni organ u svom izjašnjenju nije uspio jasno opravdati postavljeni zahtjev i obrazložiti da zahtjev za dostavom ovjerene kopije računa ne ograničava pravičnu konkurenciju među potencijalnim ponuđačima, kako to navodi žalitelj u svojoj žalbi. Suprotno tome, ugovorni organ je kroz svoje izjašnjenje izmijenio postavljeni zahtjev i omogućio novu opciju ponuđačima, ukazujući da, ukoliko nisu u mogućnosti ovjeriti kopiju računa, mogu dostaviti dokaz da su pokušali to učiniti i da iz objektivnih razloga to nisu mogli postići.

Navedena dopuna postavljenog uslova za dostavljanje dokaza za GNSS prijemnike i totalne stanice, bi rezultirala izmjenom tenderske dokumentacije i otvaranjem novih mogućnosti za ispunjenje tehničko-profesionalne sposobnosti, a da isto nije sprovedeno u skladu s članom 53. stavom (6) Zakona o javnim nabavkama. Prema navedenom članu, ugovorni organ je bio dužan, ako smatra da postavljeni uslov može biti ispunjen i na drugi način, dostaviti izmjene ili dopune tenderske dokumentacije zainteresiranim kandidatima/ponuđačima istog dana, a najkasnije pet dana prije isteka utvrđenog roka za podnošenje zahtjeva za učešće ili ponudu. Očito je da je ugovorni organ propustio ovaj korak u predmetnom postupku, što je rezultiralo da je tenderska dokumentacija nejasna i neprecizna. S obzirom na navedeno žalbeni navod ovaj organ smatra osnovanim.

Polazeći od žalbenog navoda žalitelja „...u tački 4.4.2. alineja v) TD se eksplicitno traži da se za softvere dostavi ovjerena kopija licence izdate od strane autora softvera. Mnogi proizvođači softvera posljednjih godina ne izdaju formalne licence u vidu papirnog dokumenta, nego je sve češći slučaj kod najpoznatijih svjetskih proizvođača softvera (npr. poput „Aurodesk-a i sličnih) uopšte nemaju bilo kakvu formu licence, nego samo dostavljaju „ključeve“ – bročane ili slične nizove, šifre, ili elektronske potvrde, koje predstavljaju licencu, dok neki proizvođači imaju samo licence u digitalnom obliku. Sve ove digitalne i slične potvrde ključevi ili šifre se ne mogu ovjeriti niti kod notara niti kod nadležnog organa za poslove opšte uprave....“, ovaj organ je izvršio u sljedeće:

U svom izjašnjenju u vezi sa navedenim ugovorni organ tvrdi sljedeće: „Navod žalioca vezan za softver je takođe neosnovan. Naime, ukoliko ponuđači nemaju licencu u obliku papirnog dokumenta, mogu da zahtijevaju od ovlaštenog distributera da im izda potvrdu da su kupili licencu. Takva potvrda bi bila prihvatljiva za ugovorni organ, a ova činjenica je dobro poznata ponuđačima. Članom 57. stav 1 Zakona o javnim nabavkama je propisano da je u postupku javne nabavke kandidat/ponuđač dužan da se pridržava zahtjeva i uslova iz TD. Prema tome, iz svega navedenog jasno proizilazi da navedeni žalbeni navodi nisu

pravno osnovani te nisu zasnovani na pravno-relevantnim dokazima i činjenicama odnosno da je ugovorni organ objavljujući TD u predmetnom postupku javne nabavke postupio u svemu na način i pod uslovima propisanim Zakonom o javnim nabavkama i drugim materijalnim zakonskim i podzakonskim propisima.“

Tenderskom dokumentacijom je propisano:

4.4.2. v) Navodi (izjava) o tehničkoj opremljenosti i osposobljenosti i mjerama kojima raspolaže pružalac usluga za izvršenje konkretnih usluga i obezbjeđenja kvaliteta. Izjava se daje na obrazcu koji kao Aneks broj 12 priložen u Tenederskoj dokumentaciji. U prilogu iste Izjave ponuđač je dužan da dostavi:

Dokazi za softver:

- Ukoliko je ponuđač vlasnik softvera prilažu se ovjerene kopije računa i licence izdate od autora softvera;
- Ukoliko je ponuđač iznajmljuje softver prilažu se originali ugovora o iznajmljivanju, kao i račun i licenca koja glasi na vlasnika softvera odnosno kompanije koja iznajmljuje softver ponuđaču.

Iz naprijed navedenog ovaj organ je utvrdio da je tenderskom dokumentacijom propisano da su ponuđači dužni uz Izjavu o tehničkoj opremljenosti kojom raspolažu za izvršenje usluge, ukoliko su vlasnici softvera prilažu ovjerene kopije računa i licence izdate od autora softvera.

U predmetnoj žalbi, žalitelj ističe da postavljanje ovakvog zahtjeva je ograničavajuće, jer mnogi proizvođači softvera posljednjih godina ne izdaju formalne licence u vidu papirnog dokumenta, niti imaju formu licence, nego samo dostavljaju „ključeve“ – brojčane ili slične nizove, šifre, ili elektronske potvrde, koje predstavljaju licencu, ili samo licence u digitalnom obliku. Također žalitelj ukazuje da digitalne i slične potvrde/ključeve/šifre se ne mogu ovjeriti kod notara ili nadležnog organa za poslove opšte uprave.

Ugovorni organ u svom izjašnjenju na navedeno tvrdi da ukoliko ponuđači nemaju licencu mogu dostaviti potvrdu izdatu od ovlaštenog distributera da su kupili licencu, te da bi i to bilo prihvatljivo za ugovorni organ, i da je navedeno već dobro poznato ponuđačima.

Cijeneći naprijed navedeno ovaj organ je utvrdio da ugovorni organ ponovno kroz svoje izjašnjenje uvodi nove termine i mogućnosti ponuđačima, pa umjesto licence koja je zahtjevana tenderskim dokumentom daje mogućnost dostavljanja potvrde od ovlaštenih distributera. Izmjena tenderske dokumentacije se sprovodi u skladu sa članom 53.stav (6) Zakona u kojem je ugovorni organ dužan dostaviti izmjene ili dopune tenderske dokumentacije zainteresiranim kandidatima/ponuđačima istog dana, a najkasnije pet dana prije isteka utvrđenog roka za podnošenje zahtjeva za učešće ili ponudu. S tim u vezi ovaj organ naglašava da se tenderska dokumentacija ne priprema u smislu da otežava radnje postupka, da iste učini protivrječnim, nejasnim i konfuznim, te da se nakon više ponovljenih postupaka/radnji dođe do konačnih informacija i pravnog osnova neophodnih za pokretanje i vođenje postupka, već je prema čl.53 Zakona jasno da su informacije koje su sadržane u sadržaju tenderske dokumentacije takve prirode da na nesmetan način olakšaju pripremu ponuda, a što je u konkretnom slučaju očito propušteno. S obzirom na navedeno žalbeni navod ovaj organ smatra osnovanim.

Sve navedeno upućuje da je trebalo postupiti kako je i odlučeno dispozitivom.

U žalbi postavljen je zahtjev za nadoknadu troškova žalbenog postupka, koji se sastoji od troškova sastava žalbe u iznosu od 562,50 KM.

Imajući u vidu visinu postavljenog zahtjeva za troškove postupka, ovaj organ je u skladu sa odredbama Tarifnog broja 3. i 12 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 68/05), u konkretnom slučaju pristupio odlučivanju o troškovima ovog postupka, smatrajući da u konkretnom slučaju treba primijeniti tarife u postupcima u neprocjenjivim stvarima. Žalitelju pripada naknada troškova postupka za podnošenje žalbe u upravnom postupku u neprocjenjivom predmetu, to jest u iznosu od ukupno 562,50 KM.

U skladu sa navedenim, te u skladu sa članom 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku kojim je propisano: "Kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Stranka, koja je obiješću prouzrokovala protivnoj stranci troškove u postupku, dužna je toj stranci te troškove nadoknaditi" odlučeno je kao u dispozitivu ovog rješenja.

O povratu sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka ovaj organ donijeće posebno rješenje, a u skladu sa članom 108. stav (7) Zakona o javnim nabavkama i članom 4. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. Zakona o javnim nabavkama.

UPUTSTVO O PRAVNOM LIJEKU

Ovo rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja.

Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Jelena Račić

Dostaviti:

- Nedeljko Krajišnik, advokat iz Banja Luke (za GEOPUT d.o.o. Beograd)
- JP Autoputevi RS d.o.o. Banja Luka
- Evidencija
- a/a
- u spis